

ACC. N:R. M.123543/1.

Landskap: ..... Skråne ..... Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: ..... Ingelstad ..... Adress: ..... Gladsax
Socken: ..... Borrby ..... Berättat av: fru Karna Jarl
Uppteckningsår: ..... 1940 ..... Född år 1865 i Stiby

Jätten hette Finn Holger Ulfstand.

Jätten, som byggde Stenhuset, hette Finn Holger Ulfstand.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Acc.n.r.

M. 12354:2.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

2.

Jätten använde ingen ställning. Slängde stenen upp.

När Jätten byggde stenhuset, använde han ingen ställning. Han var så stor och

stark, att han stod på marken och slängde stenen upp, där den skulle vara.

ACC. N:R. M. 12354:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Ingelstad Adress: Gladsax
Socken: Borrby Berättat av: fru Karna Jarl
Uppteckningsår: 1940 Född år 1865 i Stiby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
3.

Jättagäret, och klockringningen.

Jättagäret kom till på följande sätt. Prästen och Jätten hade kommit överens, att Jätten skulle ha så mycket till Glimmingehus, som Jätten hann lägga gäre om, mäns prästen höll mässa i Bolshögs kyrka. Men prästen måtte si amen i för-ti ', för han hade inte tid å läsa predikan te slut, för han så genom fönstret, att Jätten va för kvøck te å lägga gäre, så han höll på å ta körkan. Dä ä inte gott å veta, hur dä gått då. Men prästen lät ringa i klockan, och dä kunde inte Jätten lägga gäre längre. Han hade inte mer kraft.

M.12354:4.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Acc. n.r.

En stenhare vid Glimmingehus.

En stenhare hängde förr inne på gården över smedjan vid stenhuset. Jag såg den
själv, när jag tjänade där.

ACC. N:R. *M. 12354:5.*

Landskap: ..... Skåne ..... Upptecknat av: ..... Curt Wallin .....
Härad: ..... Ingelstad ..... Adress: ..... Gladsax .....
Socken: ..... Borrby ..... Berättat av: fru Karna Jarl .....
Uppteckningsår: ..... 1940 ..... Född år 1865 i Stiby .....

Vallby-flickan, som trollade.

Det var en piga vid Glimmingehus, ~~så~~ som gällde för att kunna trolla. Så sa en kvinna till henne: Kan du göra så, att de inte kan lea den dæ tjuren in i lagåren? Nej, dæ kan ja inte, sa tösen, för han ä en tvilling. Men hade han inte varit dæ, så hade han inte kommit in nu.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Acc. n.r.

M. 12354:6.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

6.

Krigaren, som spökade.

Där var en källare under stenhuset. Å där hade Nådan låst . När de efter hennes

död renoverade i källaren, såg arbetarna en karl i full rustning men utan huvud.

Det var i den där källaren , som Nådan hade haft låst. Där skulle en ha blivit

dödad för länge sen.

ACC. N.R. M. 12354:7.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Ingelstad Adress: Gladsax
Socken: Borrby Berättat av: fru Karna Jarl
Uppteckningsår: 1940 Född år 1865 i Stiby

Bolshögs kyrka var förr ett nunnekloster ,Balshög.

Bolshögs kyrka var förr ett nunnekloster. Det hette Balshög. Sen ändrade de klostret till kyrka. Det är bara kyrkan och socknen, som har funnit Bolshög. Men det finns ingen by ,som heter det ,och det är ju märkligt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Acc. n.r. *M. 12354 : 8*

8.

En svart hund spökade.

En svart hund brukade gå fram och tillbaka vid mejeriet på Glimmingehus. Källman

såg den många gånger.

ACC. N:R. M.12354:9.

Landskap: ..... Skåne ..... Upptecknat av: Curt Wallin .....
Härad: ..... Ingelstad ..... Adress: ..... Gladsax .....
Socken: ..... Borrby ..... Berättat av: fru Karna Jarl .....
Uppteckningsår: ..... 1940 ..... Född år 1865 i ..... Stiby .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Nattväktaren, som blev ihjälkländ av "skräp."

Den gamle nattväktaren blev ihjälkländ vid Hesa-gåren. De satte sä-hesorna där, när de höstade in. Nattväktaren skulle på natten skruva vissa klockor, så att patronen kunde kontrollera, att han skötte sig. När han då en natt kom till Hesa-gåren för att skruva, blev han kländ. Han blev inte riktigt ihjälkländ, men han tog sin död av det. Det var "skräp", som hade klämt honom.

Acc. n.r. M. 12354:10

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsförsking
vid Lunds universitet

10.

Mårten dansade med Kitta.

En dräng, som hette Mårten, hade varit i stan och var full. När han var på hemväg och kom mitt för Branbo-stenen, säkrek han: Kom Kitta, ska vi ha voss en dans! Å där kom Kitta krivanes /= krypande ut / ur sitt hål under stenen. Å så dansade de bägge. Men då geck galet för Mårten. De höll på å dansa hela natten. Då gol den vide tåcken, å då sa Kitta:

Nu galer tåcken den vide,

dä extimerar vi inte mer än en skide.

Å så dansade de vidare. När då den svarte tåcken gol, sade hon:

Nu galer tåcken den svarte,

Ännu dansar Kitta mä Mårten.

Till sist gol den röe tåcken, och då sa hon:

Nu galer tåcken den röe,

i joren ska ^alla di döe.

Å så försvann hon. Men Mårten hade slitit upp både skor och strumpor och fötter.

*Jfr. Sägner om Kittlebuske vid Ystet i Skånska folkminnen
1927 s. 152 samt i Leck & Ingens, Skånskt bygdemål, s. 131 f.*

Acc. n.r. M. 12354 : //

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

//

Måns Hemmingsson i Gislöv och Kitta.

Måns Hemmingsson i Gislöv / han är död nu / kom körande förbi Branbo-stenen. Då kom Kitta opp te non å så sa hon : Ah, Måns, va snäll å kom å hjälp maj å ^e åda opp min mad. Ja har så myen mad ,att ja kan inte ^e åda opp den i kväll. Men Måns visste,att det hade varit farligt att smaka maden,å så sa han : Ack, Kistena, ~~å~~ sa han,då ä inte farlet. En har inte mer om moronen ,än va man gimmer om kvällen. Ack,tack, Måns ^Hemmingsson, sa hon ,då ha ja inte vesst förr. Sen fortsatte Måns Hemmingsson,å Kitta begav sej ner under sin sten.